

Z E S P Ó Ł
I N F O R M A C J I
P O L I T Y C Z N E J
K W P Z P R
W B I A Ł E J
P O D L A S K I E J

FAKTY

SERWIS INFORMACYJNY

Nr 28

Do użytku wewnętrznego

PLENARNE POSIEDZENIE KW PZPR

W dniu 14 marca br. odbyło się plenarne posiedzenie Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Białej Podlaskiej. Tematem obrad były zadania wojewódzkiej organizacji partyjnej w walce o urzeczywistnianie zasad sprawiedliwości społecznej. W obradach, które prowadził I Sekretarz KW PZPR tow. Czesław Staszczak, wzięli udział członek Biura Politycznego, sekretarz KC PZPR tow. Mirosław Milewski. Uczestniczyli również przedstawiciele kierownictw instancji wojewódzkich stronnictw politycznych, WRN, TRW PRON, organizacji młodzieżowych, kobiecych i społecznych, kierownictwo administracji województwa, kierownictwo służbowe i partyjne organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości.

Podstawę do dyskusji stanowiły referat Egzekutywy KW PZPR, opracowany w oparciu o wyniki konsultacji problemów związanych z tematem Plenum w ponad 60-ciu organizacjach partyjnych, a także organizacjach społecznych, oraz 5 koreferatów przygotowanych przez pełnomocnika KOK, organy ścigania, Komisję d/s Walki ze Spekulacją, Izbę Skarbową i Komisję Skarg, Listów i Sygnałów od Ludności KW.

W dyskusji podczas Plenum KW udział wzięli : Stanisław Boratyński - emeryt z Międzyrzecza Podlaskiego, Józef Misiejuk - przewodniczący Komisji Przestrzegania Prawa KW PZPR, naczelnik Miasta i Gminy Terespol, Lucjan Wietraczuk - sekretarz POP w Urzędzie

Celnym w Terespolu, Mirosław Huczyński - sekretarz KM PZPR w Białej Podlaskiej, Wiesław Wrotkowski - przewodniczący Społecznego Komitetu Przeciwalkoholowego, Leszek Latek - nauczyciel z Janowa Podlaskiego, Stanisław Jarosz - I sekretarz KM-G PZPR w Parczewie, Erazm Wasilewski - przewodniczący TRW PRON, Stanisław Kęпка - przewodniczący WKKP, Jan Grytczuk - rolnik z gm. Podedwórze, Józef Perzyk - rencista z Radzyna Podlaskiego, Mirosław Milewski - sekretarz KC PZPR. Na zakończenie tego punktu obrad Plenum KW przyjęło uchwałę, którą poniżej publikujemy w całości.

W części posiedzenia dotyczącej spraw organizacyjnych Komitet Wojewódzki PZPR przyjął harmonogram realizacji uchwały Wojewódzkiej Konferencji Sprawozdawczej PZPR, plan posiedzeń KW do końca br. oraz podjął decyzję w sprawie utworzenia komisji problemowej KW zajmującej się problematyką zdrowia i opieki społecznej.

Wygłoszony przez I
Sekretarza KW PZPR tow.
Czesława Staszczaka referat
Egzekutywy KW PZPR nt. zadań
wojewódzkiej organizacji
partyjnej w walce o urzeczy-
wistnienie zasad sprawiedli-
wości społecznej stwierdza
co następuje :

U podłoża politycznych konfliktów w socjalistycznej Polsce, zwłaszcza zaś wydarzeń sierpniowych 80 roku, leżały odstępstwa od zasad sprawiedliwości społecznej. Na IX Nadzwyczajnym Zjeździe partia określiła drogi przezwyciężania tej sytuacji, składając deklarację, że sprawiedliwie będziemy dzielić to, co wspólnie wytworzymy - tak, by ^{praca} była podstawą dobrobytu, by nikt nie mógł żyć z pracy

innych, by ofiary i wyrzeczenia, które ponieść trzeba dla pokonania kryzysu rozłożone były sprawiedliwie.

Postanowienia IX Zjazdu spotkały się z pozytywnym przyjęciem społeczeństwa. Dlatego właśnie zostały one tak ostro zaatakowane przez ekstremalną opozycję polityczną, która za wszelką cenę starała się nie dopuścić do odzyskania przez partię zaufania, a co za tym idzie i społecznego poparcia. Godzi się przypomnieć słynne „marsze głodowe”, które miały stworzyć wrażenie, że stanowisko partii również po Zjeździe dalekie jest od sprawiedliwego zaspokajania społecznych potrzeb. Nieufność do partii, nieudolność części ogniw władzy, gorz-

kie rozczarowanie pogłębiającym się kryzysem umiejętnie wykorzystywane było przez kierownictwo "Solidarności" do blokowania reform i podejmowanych przez rząd działań. Rozwijano jednocześnie hałaśliwą kampanię wokół wylansowanej wówczas tezy, "że każdemu trzeba dać po równo", wymuszano nowe podwyżki płac, a jednocześnie zakłócano produkcję i dystrybucję towarów, których było coraz to mniej. Gwałtownemu pogorszeniu uległ także stan bezpieczeństwa i ładu publicznego. Na tle ogólnego rozprężenia życia społecznego i gospodarczego rozpanoszyła się spekulacja, a liczne jednostki szybko zaczęły się dorabiać krocio- wych dochodów.

Sytuację tę przerwał stan wojenny. Wprowadzenie ostrych środków ochrony ładu państwowego zapobiegło całkowitej anarchii. Pozwoliło również na podjęcie działań porządkujących różne sfery życia, ratujących zamierającą produkcję, przywracających ład i porządek. Zaczęły powstawać warunki do przywracania zasad sprawiedliwości społecznej. Zaszły już w tej dziedzinie korzystne jakościowe zmiany. Postanowienia w zakresie praktycznej realizacji zasad sprawiedliwości społecznej znajdujące się w centrum zainteresowania kierowni-

ctwa partii i państwa są powszechnie znane, bowiem niejednokrotnie prezentowano je opinii społecznej, zaś propozycje istotnych rozwiązań poprzedzała szeroka konsultacja. Dodajmy jednak ponad wszelką wątpliwość, że skuteczność działania w tej dziedzinie zależy w równym stopniu tak od państwa, jak i społeczeństwa.

Jesienią ubiegłego roku podjęliśmy na plenum problem łagodzenia skutków kryzysu w codziennym życiu i pracy mieszkańców województwa. Dokonując oceny sytuacji, wskazując na potrzebę podjęcia i kontynuacji wielu inicjatyw w zakresie spraw socjalno-bytowych, produkcji rynkowej i wykorzystania surowców wtórnych, wzbogacenia rynku żywnościowego, handlu i usług, gospodarki komunalnej, mieszkaniowej, opieki społecznej, opieki nad rodziną i ludźmi starszymi, obsługi społeczeństwa przez urzędy i instytucje. Wskazaliśmy wtedy również na konieczność podjęcia zdecydowanej walki z wszelkimi przejawami niesprawiedliwości społecznej występującej w różnych postaciach, w tym także plag i zjawisk patologii społecznej. Przyjęte wówczas kierunki partyjnego działania zaczęły już owocować zwiększonym wysiłkiem w

sferze produkcji materialnej, zwłaszcza rynkowej i pewną poprawą organizacji życia społecznego. Zadania te uznajemy jako nadal aktualne i zgodnie z uchwałą plenum rozliczać się będziemy z ich realizacją w połowie br. Dziś chcemy określić zadania wojewódzkiej organizacji partyjnej w walce o to, aby podział tego, czym dysponujemy, o co będziemy ^{się} wzbogacać był sprawiedliwy, by przywłaszczenie, marnotrawstwo, życie na koszt społeczeństwa, cwaniactwo spotykało się z takim samym moralnym potępieniem środowiska jak przestępstwa kryminalne.

Stan bezpieczeństwa, ładu i porządku publicznego w województwie białkopodlaskim uwarunkowany był rozwojem sytuacji politycznej, społecznej i gospodarczej w całym kraju. Występujące liczne napięcia i konflikty społeczne oraz inne zagrożenia niosły ze sobą znaczny spadek dyscypliny społecznej. Spowodowały one rozzuchwalenie elementu przestępczego, a więc wzrost przestępczości przy jednoczesnym spadku wykrywalności przestępstw. Mimo szeregu nowych przedsięwzięć i działań, stan zagrożenia przestępczością w województwie wykazuje nadal tendencję wzrostową. W 1982 r. stwierdzono 3.293 przestępstwa, tj.

o 438 więcej niż w 1981 r. i o 660 więcej niż w roku 1980.

Poza przestępstwami przeciwko życiu i zdrowiu, szczególnie niepokojąco wzrosły przestępstwa powodujące uszczuplanie majątku narodowego, popełniane nie tylko w formie zagarnięcia mienia, ale i jego marnotrawstwa oraz niegospodarności. U podstaw mechanizmów tych przestępstw leżą nieprawidłowości z zakresu organizacji i technologii procesów produkcyjnych, wadliwy system obiegu dokumentów i nierzadko beztroski stosunek do mienia. Czyny bardzo niebezpieczne społecznie, nagminnie występują, zwłaszcza w gospodarce żywnościowej, budownictwie, transporcie, handlu i usługach. Uzewnętrzniają się one w postaci widocznych zaniedbań w zabezpieczeniu majątku przedsiębiorstw, niewłaściwym składowaniu towarów, braku norm zużycia surowców. Zwraca uwagę bardzo słaba praca komórek kontroli wewnętrznej w poszczególnych jednostkach. Do oceny takiej upoważniają wyniki kontroli prowadzonej z zewnątrz, które z reguły wykrywają różne poważne nieprawidłowości. Wszyscy znamy wiele rażących przykładów zagrożenia gospodarki, które powstają w wyniku beztroski i tolerancji kierow-

nictw zakładów pracy. Przykładów takich dostarczą również wystąpienia Towarzyszy na plenum. Każda z tych spraw to znaczne zubożenie wspólnego majątku lub uszczuplenia masy towarowej, która powinna trafić na rynek lub eksport. I nie może satysfakcjonować nas fakt, że wszystkie te sprawy znajdują swój epilog na sali sądowej. Bowiem niezbędne jest wyciąganie właściwych wniosków z nieprawidłowości w funkcjonowaniu zakładów pracy, na skutek których działalność przestępcza mogła się rozwijać niejednokrotnie przez szereg miesięcy - co miało ewidentny wpływ na wysokość poniesionych strat. Wyłaniają się stąd określone zadania dla kierownictw zakładów pracy i kontroli wewnętrznej, które muszą nie tylko szybko ujawniać przestępstwa, ale usuwać wszelkie negatywne zjawiska mogące je rodzić.

Spośród wszystkich negatywnych zjawisk i schorzeń społecznych, najbardziej bulwersuje i oburza ludzi pracy wzrastająca spekulacja i nadmierne bogacenie się nie wynikające z osobistego wkładu pracy. Zjawisko to wyrasta na oczywistym podłożu - ciągłego braku, a w najlepszym razie niedostatku szeregu towarów na rynku. Przyczyną tego jest

ciągle niska wydajność pracy w przemyśle i niska efektywność naszej gospodarki. Od sierpnia 1982 r. wskaźniki produkcji w porównaniu do analogicznego okresu 1981 r. zaczęły się poprawiać także w przemyśle produkującym na rynek. Poprawa ta jest jednak nieproporcjonalna do rozmiarów społecznych potrzeb oraz poziomu siły nabywczej ludności. Wszelkie trudności gospodarcze zawsze wykorzystywane są przez różne przedsiębiorcze elementy mające tzw. "dojścia" do atrakcyjnych towarów, które następnie sprzedawane są po spekulacyjnych cenach. Przykładów swiostego rozbestwienia spekulantów dostarcza każdy dzień. W 1982 roku w województwie nastąpił dalszy wyraźny wzrost spekulacji. Mnożą się przypadki sprzedaży towarów bezpośrednio z magazynów lub w czasie transportu. W dystrybucji towarów występuje wiele nieprawidłowości, które nie posiadają w świetle prawa znamion czynów przestępczych, lecz omijają, czy lekceważą przepisy. Niereagowanie na takie przypadki rodzi w środowisku opinię, że władza jest bezsilna lub też skorumpowana.

Nowym problemem związanym z niedoskonałościami obecnego etapu reformy gospodarczej jest, można to tak określić,

"spekulacja uspołeczniona". Ma ona kilka wymiarów. Znane są przypadki przedsiębiorstw, które "upychają" w cenę swoich wyrobów marnotrawstwo, niegospodarność, zawinione straty, wychodząc z założenia, że w warunkach braków rynkowych drogi towar też znajdzie nabywców. Wiele dyskusji budzi kwestia posiadania przez niektórych producentów, sklepów przyzakładowych, które często służą transferowi produktów z fabryki bezpośrednio do ręki pracowników. Często są przypadki sprzedaży przez zakłady pracy towarów reglamentowanych poza systemem reglamentacji. Kwitnie i jest na ogół aprobowany proceder wymiany produkowanych, czy poszukiwanych na rynku towarów między zakładami. Zjawisko to jest trudne do wykrycia, a skuteczność działań organów ścigania jest prawie żadna. Wydaje się, że także w tej mierze konieczne są radykalne i rygorystyczne obostrzenia prawne.

Intensywnie i na szeroką skalę prowadzone przez różne organa i instytucje, komisje społeczne, a także brygady robotnicze działania antyspekulacyjne nie przyniosły jak dotychczas w pełni zadawalających rezultatów. Nie przyniosły ich nie tylko ze względu na ciągłe "wyglądzenie rynku", lecz także z powo-

du łagodnych sankcji dotychczasowego ustawodawstwa antyspekulacyjnego. Łagodnie też są traktowani "milionerzy". Ostatnie lata wyjątkowo sprzyjały zdobywaniu nieuczciwych fortun. Ogromny deficyt towarów i usług z jednej strony, pazerność i nieuczciwość ludzka oraz wiara w bezkarność i nieorganiczną moc łapówki spowodowała, że grupa tych ludzi znacznie wzrosła. Większość z nich zrobiła swoje majątki dzięki oszustwom podatkowym. Było to możliwe, bowiem podstawą wymiaru podatku była deklaracja o obrocie składana przez samego zainteresowanego. Dokonywane kontrole nie były w stanie udowodnić rzeczywistych obrotów i dochodów. Sytuację w tym zakresie powinny zmienić ostatnie decyzje w sprawie ewidencji obrotów poparte konsekwentnym działaniem powołanych Izb Skarbowych. Praca Izby Skarbowej powinna też spowodować zwiększenie dyscypliny finansowej i płacowej w zakładach gospodarki uspołecznionej, realizację polityki t. zw. "trudnego pieniądza", powinna przeciwdziałać powstawaniu nadmiernych i niezasłużonych zysków. Generalnie działania Izby winny się przyczynić do hamowania i likwidacji nawisu inflacyjnego.

Z opinii instancji, organizacji partyjnych, organizacji społecznych, do których zwróciliśmy się przed plenarnym posiedzeniem o ich ocenę stanu zagrożenia województwa plagami społecznymi wynika jednoznacznie, że największe straty społeczne, materialne i moralne powoduje pijaństwo, i alkoholizm. Są to główne czynniki kryminogenne będące przyczyną przeważającej ilości przestępstw uszkodzenia ciała, bójek, pobić, rozbojów, kradzieży i zagarnięcia mienia, zakłócenia porządku. Następstwem alkoholizmu jest obniżenie się statusu ekonomicznego rodzin, rozkład pożycia małżeńskiego, straty w produkcji spowodowane absencją, obniżoną wydajnością i jakością pracy, spadek dyscypliny i wzrost zagrożenia wypadkowego. Ofiarami przestępstw są bardzo często osoby nietrzeźwe. W wielu środowiskach przyjął się karygodny zwyczaj wykorzystywania wszelkich okazji do urządzania libacji. Alkohol jest stałą formą łapownictwa i przekupstwa. Dane statystyczne na temat pijaństwa i alkoholizmu po prostu przerażają. Wypływają z tego konkretne wnioski. Trzeba podjąć wszędzie bardzo energiczną walkę z tymi zjawiskami, z pokątnym handlem alkoholem, bimbrownictwem, rozpijaniem dzieci

i młodzieży, sprzedażą alkoholu wbrew obowiązującym przepisom. Musimy wykorzystując wszystkie dostępne środki wszystkie siły społeczne doprowadzić do wytworzenia atmosfery nietolerancji, społecznego potępienia dla nietrzeźwości w ogóle, a w miejscu pracy i miejscu publicznym w szczególności.

Podkreśla się także, że działania organów ścigania w zwalczaniu pasożytnictwa społecznego oraz innych przestępczych zjawisk patologii muszą znaleźć właściwe odbicie w prawidłowym wymiarze kary orzekanym przez sądy i kolegia, które w większym stopniu przy jej orzekaniu powinny brać pod uwagę zarówno stopień społecznego niebezpieczeństwa czynu, jak i powszechność popełniania danego rodzaju przestępstw i wykroczeń. Postulaty te nie godzą w zasadę niezawisłości, a jedynie odzwierciedlają odczucia społeczne co do realizowania kierunków polityki karnej. Stąd wielka rola i zadania POP w sądach, by wykazywały wrażliwość i wysłuchiwały się w odczucia społeczne w ocenie tych zjawisk. Przy omawianiu powyższych spraw warto zwrócić uwagę na pracę kolegiów do spraw wykroczeń, gdyż właśnie one tworzą w wielu przypadkach pierwszą

barierę na drodze przestępstwa. Liczyć można na to, że utworzenie kolegiów rejonowych zlikwiduje dotychczasową słabość tych organów.

Truizmem jest twierdzenie, że przyszłością każdego narodu jest młodzież. Partia decyzjami IX Plenum wyraziła swój stosunek i określiła zadania w wychowaniu młodego pokolenia. W realizacji tych bezwzględnie koniecznych zamierzeń partia nie może być sama. Nasze działania w większym niż dotychczas stopniu muszą wspierać socjalistyczne związki młodzieży, organizacje społeczne, szkoła, samorządy mieszkańców, słowem wszystkie ogniwa frontu wychowawczego. Brak koordynacji w tej pracy powoduje, że część dzieci i młodzieży popada w konflikt z prawem, powiększa t.zw. margines społeczny. Rodzi się pytanie, czy nie można zahamować rosnącej przestępczości wśród nieletnich, czy nie można przełamać negatywnych postaw do nauki i pracy?

Błędy wychowawcze, niewłaściwe spełnianie obowiązków przez rodziców, zły przykład dorosłych, to główne przyczyny zagubienia społecznego młodych ludzi. Dlatego rodzina, jej ochrona to wyjątkowo ważny problem społeczny. Stąd ocena ludzi, pracowników, także przez pryzmat wypełniania

obowiązków rodzinnych nie może być nikomu obojętna. Świadome niedostrzeganie nagannych zachowań w rodzinie często prowadzi do tego, że nadużywanie alkoholu, znęcanie się nad domownikami jest niestety rozgrzeszane pozytywną opinią w miejscu pracy.

Te i inne negatywne zjawiska życia społecznego są treścią często rozpaczliwych listów przesyłanych do instancji partyjnych. Zgłaszają się do nas ludzie z wiarą, że partia jest już ich ostatnią szansą w znalezieniu wyjścia niekiedy z dramatycznej sytuacji. Badanie skarg ujawnia wiele nieprawidłowości, często przestępstw i wykroczeń - najwięcej jednak niewłaściwego stosunku do ludzi, mitręgi i urzędniczej bezduszości, obojętność wobec ludzkiej krzywdy. Większość skarg kierowanych do instancji wojewódzkiej może i powinna być ostatecznie załatwiona przez urzędy miast i gmin, podstawowe instancje partyjne, czy wręcz przez kierownika zakładu pracy. Niewłaściwe załatwianie tych spraw u źródła powstawania konfliktu, brak poszanowania innych, niekompetencja, czy też zwykłe lenistwo zmusza patenta do szukania sprawiedliwości "wyżej". W efekcie sprawa i tak wraca

do punktu wyjścia absorbując niejako "po drodze" cały łańcuch pracowników urzędów i instytucji wyższego szczebla. Najwyższy czas, by tym praktykom położyć kres. Miernikiem przydatności na zajmowanym stanowisku każdego zatrudnionego na styku urząd - obywatel musi być efektywność załatwiania interesantów. Każda sprawa załatwiona negatywnie, która trafiła do nadrzędnej jednostki winna w równej mierze być rozpatrywana od strony merytorycznej jak i ustalenia przyczyn nie załatwienia przez poprzednika.

Przy omawianiu powyższych problemów nie można nie wskazać na występujące tu i ówdzie zjawiska subiektywnego podejścia, braku zrozumienia, nie liczenia się ze społecznymi racjami, czy wręcz pieniactwa petentów, co powoduje zbyteczne krążenie spraw całymi latami od urzędu do urzędu.

W walce o realizację zasad sprawiedliwości społecznej ogromną rolę wypełniły TGO. Wielokrotnie dyskutowaliśmy ten fakt. Dodajmy dziś, że operatywna działalność TGO ujawniła także wiele przypadków wymagających natychmiastowego podjęcia, które niejednokrotnie uchodziły uwadze odpowiedzialnych za ich załatwienie. W przypadkach szczególnie drastycznych

wyciągane były natychmiast konsekwencje służbowe - do odwołania z kierowniczych stanowisk włącznie. Sprawy te omawiane były szczegółowo na naradach partyjno-służbowych, co zwalnia mnie z obowiązku dalszego rozwijania tematu. Dodajmy tylko, że za każdą stwierdzoną nieprawidłowością - bez względu na jej wymiar - musi iść określenie stopnia osobistej odpowiedzialności, inaczej rodzi się poczucie bezkarności. Musimy w ten sposób pokazać tym, którzy niczego się nie nauczyli, że nie ma powrotu do starego. Naszą dewizą jest jawność życia społecznego. Społeczeństwo ma prawo wiedzieć, kto personalnie zawinił i jakie poniósł konsekwencje. Nie będziemy się wahać przed wykorzystywaniem także łamów prasy do publicznego piętnowania tych, którzy działają na społeczną szkodę.

Szerzące się nagminnie przejawy patologii społecznej budzą niewiarę ludzi, że władza może skutecznie przeciwdziałać tym zjawiskom. Dlatego właśnie w poczuciu sprawiedliwości społecznej partia musi wziąć na siebie ciężar walki z nieuczciwością, marnotrawstwem, zwyrodnieniem, lekceważeniem prawa i obowiązków, ze znieczulicą społeczną. Musimy postawić tamę wszelkiej niesprawiedli-

wości. Przeciwdziałanie negatywnym zjawiskom, plagom społecznym, działania podejmowane przez organa do tego powołane nie będą do końca skuteczne choćby opierały się o najlepsze i rygorystyczne przepisy prawa. Każda regulacja prawna jest na tyle skuteczna, na ile zyska akceptację, faktyczne poparcie społeczeństwa rozumiane jako dezaprobata i brak tolerancji dla przejawów łamania, czy obchodzenia prawa. Społeczeństwo - i tu wielka rola organizacji i instancji partyjnych w upowszechnianiu tej prawdy - musi mieć ukształtowany pogląd, jak wiele zależy od jego postawy, od współpracy i współdziałania z władzami.

Musimy też wymagać lepszej pracy od urzędów administracji państwowej. W walce z nieprawidłowościami niezbędnym ogniwem

musi być sprawna, praworzędnie i sprawiedliwie działająca na każdym kroku i na każdym szczeblu, do sołtysa włącznie, rozumiejąca problemy społeczne - administracja państwowa.

W przewyciężaniu zła możemy liczyć na wielu sojuszników, na ludzi skupionych w P R O N, ^{na} rady narodowe, organizacje społeczne i młodzieżowe, samorządy, na wszystkich uczciwych obywateli. Wielką nadzieję wiążemy z działalnością odradzających się związków zawodowych.

Urzeczywistnianie zasad sprawiedliwości społecznej stanowi podstawowy warunek odzyskania zaufania i wiarygodności przez Partię. Jest to też statutowym obowiązkiem każdego członka partii. Stąd o naszym powodzeniu decydować będą nie słowa, lecz czyny. Postawa każdego z nas.

U C H W A Ł A

Komitecie Wojewódzkiego PZPR w Białej Podlaskiej
w sprawie zadań wojewódzkiej organizacji
partyjnej w walce o urzeczywistnienie zasad
sprawiedliwości społecznej.

Komitet Wojewódzki przyjmuje do aprobowanej wiadomości referat Egzekutywy KW i akceptuje zawarte w nim kierunki działań i nakreślone propozycje rozwiązywania zasadniczych problemów związanych z urzeczywistnieniem zasad sprawiedliwości społecznej. Uznaje również za słuszne przedstawione w koreferatach dotychczasowe poczynania właściwych instytucji w zakresie zwalczania zjawisk patologii społecznej. Stwierdza jednocześnie konieczność intensyfikacji działań w tym zakresie.

Aktualna sytuacja społeczno-polityczna i gospodarcza jak również uwarunkowania wynikające z zawieszenia stanu wojennego stwarzają konieczność podejmowania nowych działań zmierzających do przywrócenia i utrwalenia ścisłego przestrzegania socjalistycznych norm prawnych i moralnych. Biorąc to pod uwagę

Komitet Wojewódzki uznaje za konieczne podejmowanie następujących szczegółowych kierunków pracy:

I. W stosunkach urząd - obywatel :

- eliminować należy w szczególności wszelkiego rodzaju protekcjonizm, łapownictwo, korupcję, biurokrację, nieuzasadnione przywileje,

- przeciwdziałać tym zjawiskom ^{bezwzględnie} trzeba m.in. poprzez stosowanie jawności w załatwianiu spraw ludzkich - przydziału mieszkań, nagród i premii, klasyfikacji artykułów rolnych na punktach skupu, rozdziału materiałów budowlanych, maszyn, narzędzi itp.

- organizacje partyjne powinny dokonywać pod kątem ocen funkcjonowania swoich zakładów pracy oraz omawiać na zebraniach przykłady negatywnych zachowań i wypracowywać wnioski zmierzające do ich eliminowania,

- przy podejmowaniu decyzji należy szeroko stosować zasadę konsultacji społecznej,

wyczerpująco i jasno przedstawiać motywy swoich rozstrzygnięć dla uniknięcia niedomowień i podejrzeń.

II. W stosunkach zakład pracy

- pracownik :

- pełniej, szybciej i skuteczniej powinno się informować pracowników o wprowadzanych zasadach funkcjonowania przedsiębiorstw oraz o obowiązujących przepisach prawa,

- stosować trzeba jasne i zrozumiałe systemy nagród i kar jak również zasad wynagradzania za pracę,

- ważniejsze decyzje konsultować należy ze związkami zawodowymi, organizacjami politycznymi, społecznymi, funkcjonującymi na terenie zakładu pracy.

III. W zakresie umacniania ładu, porządku, bezpieczeństwa i zwalczania zjawisk patologii społecznej:

1. W dziedzinie porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli:

- instancje i organizacje partyjne rozwiną pracę organizacyjno-wychowawczą poprzez członków partii działających w organizacjach społecznych, PRON, organizacjach samorządowych oraz radach narodowych na rzecz szerszego i zorganizowanego udziału społeczeństwa w przeciwdziałaniu, zwalczaniu i likwidowaniu przyczyn powstawania źródeł zjawisk patologicznych,

- kierownictwa przedsiębiorstw transportowych i zakładów pracy zaostrożą wymogi od kierowców na odcinku

zachowania bezpieczeństwa na drogach oraz ochrony i zabezpieczenia ludzi i przewożonych towarów,

- organa ścigania i wymiaru sprawiedliwości, administracji państwowej oraz organizacje społeczne w zakresie swoich kompetencji dokonają rozpoznania i rejestracji środowisk alkoholików i pasożytów społecznych, melin pijackich oraz miejsc gromadzenia się elementów przestępczych i zdemoralizowanych. Kontynuować powinny działalność zmierzającą do eliminowania wiążących się z tym zagrożeń.

2. W zakresie ochrony mienia społecznego:

- Komitet Wojewódzki PZPR zwraca się do radnych, związków zawodowych, organizacji społecznych o ukierunkowanie swych sił na podejmowanie kontroli w zakresie efektywności gospodarowania, jakości produkcji i usług oraz przeciwdziałania niegospodarności, marnotrawstwu i kradzieży mienia społecznego,

- konsekwentnie egzekwować trzeba przepisy ustawy o jakości robót i usług,

- egzekwować należy zasadę pełnej odpowiedzialności administracji gospodarczej za należyte zabezpieczenie obiektów,

- kierownictwa administracyj-

ne w przedsiębiorstwach i instytucjach powinny przeprowadzać okresowo przeglądy kadr zajmujących stanowiska związane z materialną odpowiedzialnością, w celu usuwania osób niewłaściwych z zajmowanych stanowisk,

- administracja gospodarcza winna zintensyfikować działania mające na celu odzyskiwanie odszkodowań za szkody wyrządzone zakładom pracy,
- kierownictwa zakładów pracy nasilić nadzór nad działalnością komórek kontroli wewnętrznej w zakresie zabezpieczenia mienia społecznego, przeciwdziałania zjawiskom marnotrawstwa, lekceważenia dyscypliny pracy.

- organa ścigania skoncentrują siły i środki na wszechstronnych działaniach rozpoznawczych, wykorzystując materiały z postępowania karnego do analizy mechanizmu przestępstw gospodarczych.

Powinny one natychmiast sygnalizować instancjom partyjnym i kierownictwom zakładów pracy o wszelkich brakach i niedociągnięciach sprzyjających przestępczości tego typu,

- organizować należy spotkania środowiskowe przedstawicieli MO, prokuratury i sądów w zakładach pracy i środowiskach zamieszkania, zwłaszcza w tych, w których popełnione zostały przestępstwa o dużym stopniu

społecznej szkodliwości, w celu omówienia przyczyn i sposobów ich unikania.

3. W zakresie zwalczania alkoholizmu i pijaństwa :

- konsekwentnie trzeba wdrażać ustawę przeciwalkoholową, podjąć skuteczną propagandę przeciwalkoholową,
- podejmować należy przedsięwzięcia mające na celu stosowanie zaostrzonych kar i innych środków prawnych wobec sprawców przestępstw i wykroczeń spekulacyjnego handlu alkoholem i niedozwolonego wyrobu spirytusu.

4. W zakresie zapobiegania i zwalczania przestępczości nieletnich :

- wzmocnić należy wychowawczą rolę szkoły i uczelni, m. in. przez konsekwentne egzekwowanie regulaminów szkół i uczelni oraz pieczołowite realizowanie programów wychowania patriotyczno-obywatelskiego,

- integrować trzeba działalność organizacji młodzieżowych i społecznych, kuratorium oświaty i wychowania, wydziału spraw społeczno-administracyjnych i sądów w zakresie wychowania i opieki nad dzieć-

mi i młodzieżą, zwłaszcza przez doskonalenie form pracy profilaktycznej i resocjalizacyjnej.

-Komisje Indywidualnej Profilaktyki Społecznej, organa ścigania i wymiaru sprawiedliwości oraz kierownicy szkół i organizacje społeczne winny przekazywać informacje o rażących zaniedbaniach rodziców w zakresie opiekuńczo-wychowawczym nad dziećmi do zakładów pracy tych rodziców. Administracje zakładów pracy, organizacje partyjne, związkowe i młodzieżowe wykorzystać winny te informacje do podejmowania właściwych środków oddziaływania na rodziców,

- systematycznie należy interesować się pracą kuratorów sądowych, tych zwłaszcza, którzy opiekują się młodzieżą a także aktywizować działalność Kuratorskich Ośrodków Pracy z Młodzieżą.

5. W zakresie zwalczania pasożytnictwa społecznego :

- administracja państwowa powinna bardziej energicznie wdrażać przepisy ustawy o osobach uchylających się od pracy

6. W zakresie walki ze spekulacją :

- stworzyć należy wspólny społeczny front przeciwko wszelkim formom i przejawom działalności spekulacyjnej,
- dążyć trzeba do dalszego uszczelniania systemu reglamentacji, a zwłaszcza rozliczania placówek handlowych z ilo-

ści kartek i sprzedanego towaru oraz bezwzględnego eliminowania spekulantów z handlu

7. W zakresie zapobiegania nieuzasadnionemu bogaceniu się:

Doskonał^{należv}ić pracę służb skarbowych i finansowych w celu:

- spowodowania zwiększenia dyscypliny finansowej i pracowej,
- właściwej ewidencji obrotów i prawidłowego wymiaru podatków,
- wykrywania źródeł nieuzasadnionego wkładem pracy bogacenia się.

8. Walka z w/w zjawiskami wymaga zapewnienia wyższej sprawności organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości.

W tym zakresie należy :

- pogłębiać współdziałanie służb porządkowych MO oraz WSW, sądów, prokuratur, kolegiów d/s wykroczeń, jednostek ORMO,
- wypracować zasady współdziałania aktywu robotniczego z zakładami pracy z MO w zakresie stabilizacji porządku i bezpieczeństwa publicznego,
- udzielać wsparcia wszelkim inicjatywom, zapewniającym uczestnictwo społeczeństwa w umacnianiu i stabilizacji życia społeczno-gospodarczego i politycznego.

9. Jednym z najistotniejszych czynników umożliwiających osiągnięcie w/w celów jest poziom kadry pracującej w organach ścigania i wymiaru sprawiedliwości. Do pracy w tych organach należy pozyskiwać ludzi wyróżniających się oprócz wiedzy fachowej wysokimi zaangażowaniem ideowo-politycznym i walorami moralnymi,

- kierownictwa służbowe przy współudziale POP winny dokonywać corocznie przeglądu kadr kierowniczych w organach ścigania i wymiaru sprawiedliwości pod kątem oceny ich przydatności na określonych stanowiskach i możliwości awansu,

- we wszystkich organach ochrony prawnej tworzyć należy rezerwę kadrową i corocznie dokonywać jej oceny oraz aktualizacji.

10. Zadania organizacji i instancji partyjnych :

- tworzenie atmosfery aktywnego społecznego potępienia poszczególnych osób oraz zjawisk patologii społecznej,
- kształtowanie zaangażowanych ideowo-politycznych postaw, umacnianie socjalistycznych stosunków międzyludzkich, podnoszenie kultury prawnej i kultury pracy, poczucia odpowiedzialności aktywu

partyjnego i społecznego oraz osób zajmujących stanowiska kierownicze w zakładach pracy za dyscyplinę, wydajną pracę, porządek i ochronę mienia społecznego,

- w zakładach pracy i instytucjach, w których stwierdzono kradzieże, niegospodarność, marnotrawstwo, rozluźnienie dyscypliny pracy, POP powinny dokonywać analizy i oceny tych zjawisk, inspirować przeprowadzenie przez kierownictwo zakładów rozmów z ludźmi odpowiedzialnymi za zaistniały stan rzeczy oraz wyciąganie wniosków personalnych,

- organizacje partyjne w organach ścigania i wymiaru sprawiedliwości winny zwrócić szczególną uwagę na jakość pracy, operatywność, lepszą wykrywalność i bardziej skoordynowane działania profilaktyczne,

- instancje partyjne powinny zwrócić baczniejszą uwagę na pracę organizacji partyjnych w organach ścigania i wymiaru sprawiedliwości /zwłaszcza w sądach/ oraz dopilnować wykonywania przez nie statutowych obowiązków. W przypadkach niewywiązywania się z tych obowiązków należy stosować skuteczne środki dyscyplinujące,

- wszystkie POP rozważą możliwość udzielania efektywniejszej pomocy organizacjom ORMO,

- instancje i organizacje partyjne przy dokonywaniu ocen postaw swoich członków zwrócą baczniejszą uwagę na wywiązywanie się z obowiązków wobec rodziny, zwłaszcza w zakresie prawidłowego wychowywania dzieci,

- Komitety Miejskie, Miejsko-Gminne i Gminne PZPR na swych posiedzeniach, egzekutywach, bądź naradach w terminie do 1.VI.1983r. dokonają oceny stanu zagrożenia zjawiskami patologii społecznej oraz oceny sytuacji w zakresie bezpieczeństwa i porządku publicznego, dyscypliny społecznej i produkcyjnej na swoim terenie oraz podejmą

stosowne działania mające wpływ na poprawę sytuacji i zabezpieczą ciągłą realizację zadań wynikających z niniejszej Uchwały.

Wnioski zgłoszone w czasie przygotowań do dzisiejszego plenarnego posiedzenia Komitetu Wojewódzkiego PZPR, jak i w trakcie jego obrad, przekazuje się do Komisji d/s Wniosków KW. Te spośród nich, które nie znalazły swego odbicia w materiałach i uchwale Plenum, zostaną rozpatrzone przez Komisję w trybie indywidualnym, a zgłaszający je zostaną powiadomieni o sposobie ich załatwienia.

Komitet Wojewódzki PZPR
w Białej Podlaskiej

Biała Podlaska, 14 marca 1983r.

U W A G A :

Ze względu na możliwości techniczne koreferaty z Plenum KW PZPR zamieścimy w następnym numerze " Faktów ".

Numer oddano do powielania 23.03.1983 r.